

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski Kanton/ Kanton Središnja Bosna

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

BROJ: 06 0 U 015556 21 U

Novi Travnik, 07.06.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, sutkinja Vesna Vujica kao sutkinja pojedinac uz sudjelovanje zapisničara Ivane Čorić-Žderić u upravnom sporu po tužbi tužitelja G. A. iz G. V. – U. vlasnik Longe bar „B.“ G. V. – U., zastupan po punomoćniku advokatu Ivici Dragunu iz Bugojna, (u daljnjem tekstu tužitelj) protiv tuženog Ministarstvo prostornog uređenja, građenja, zaštite okoliša, povratka i stambenih poslova Srednjobosanskog kantona/Kanton Središnja Bosna, (u daljnjem tekstu tuženi) radi poništenja Rješenja Ministarstva prostornog uređenja, građenja, zaštite okoliša, povratka i stambenih poslova Srednjobosanskog kantona/Kanton Središnja Bosna broj: UP2-07-04-19-163/21-2 od 26.11.2021. godine, dana 07.06.2022.godine u nejavnom rješavanju donosi slijedeću:

PRESUDU

Tužba se uvažava, rješenje tuženog organa Ministarstva prostornog uređenja, građenja, zaštite okoliša, povratka i stambenih poslova Srednjobosanskog kantona/Kanton Središnja Bosna broj: UP2-07-04-19-163/21-2 od 26.11.2021. godine i rješenje Službe za prostorno planiranje, imovinsko pravne poslove i katastar Općine ...broj:... od 30.08.2021. godine se poništavaju i predmet vraća tuženom organu na ponovni postupak.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog organa uprave koje je bliže označeno u uvodu ovog rješenja odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja u ovom upravnom postupku izjavljena protiv prvostupanjskog Rješenja Službe za prostorno planiranje, imovinsko pravne poslove i katastar Općine ...broj:... od 30.08.2021. godine kojim se odbija zahtjev A. G. iz G. V.-U. vlasnika restorana Longe bar „B.“ za privremeno korištenje javne površine na zemljištu označenom kao k.p. ... k.o. ... (dio površine, dimenzija 14,20m x 4,60m u ulici...).

Blagovremeno podnesenom tužbom kod ovog suda dana 11.01.2022. godine tužitelj pobija zakonitost navedenog rješenja tuženog. U tužbi navodi da drugostupanjski organ rješavajući po žalbi tužitelja na rješenje od 26.11.2021. godine nije ozbiljno razmotrio ni jedan navod žalbe tužitelja iz kojih je evidentno da rješenje drugostupanjskog organa kojim je žalba odbijena nije dao odgovore na sporna pitanja. U žalbi se dalje navodi da drugostupanjski organ cijeneći navode žalbe temeljem odredbi člana 242. stavak 2. Zakona o upravnom postupku pozivajući se na odredbe člana 3. točka od a) do f) i člana 29. Zakona o privremenom korištenju javnih površina a vežući se za član 7. istog zakona utvrdio da predmetna površina nije obuhvaćena planom korištenja javnih površina te da takvim aktom nije povrijeđen zakon na štetu žalitelja. Po ocjeni tužitelja ovakav zaključak drugostupanjskog organa nije utemeljen, a isto obrazlaže na način da je u žalbi predočen plan korištenja javnih površina gdje je isključivi prioritet po istom planu korištenja javnih

površina za ugostiteljske objekte i bašte je baš ...kao isključivo mjesto i prioritet u postavljanju i davanju na korištenje drugim licima. Iz tužbe dalje proizlazi da u rješenju koje se napada tužbom kako to navodi tužitelj je jednostavno stavljena konstatacija da za navedeno područje ne postoji plan korištenja javnih površina čime je drugostupanjski organ površno riješio, nije provjerio niti utvrdio činjenice, niti izvršio uvid u navedeni plan, niti je cijenio temeljem navedenog plana i navedene odluke ispunjava li restoran Longe bar „B.“ propisane uvjete, da li je priložio svu dokumentaciju potrebnu za izdavanje odobrenja, te iz kojih razloga je Općina Gornji Vakuf-Uskoplje prethodnih godina neovlašteno uzimala naknadu za korištenje javnih površina od tužitelja, stoga je po ocjeni tužitelja evidentno da je povrijeđen materijalni propis na štetu tužitelja i da su pogrešno primijenjene odredbe Zakona o privremenom korištenju javnih površina. U tužbu se dalje navodi da se u konkretnom slučaju radi o klasičnoj diskriminaciji pripisanom člankom 2. Zakona o zabrani diskriminacije, te da je jasno s obzirom na odredbe članka 18. stavak 2. Zakona o privremenom korištenju javnih površina koji propisuje da je vlasnik objekta dužan ukloniti u slučaju potrebe navedeni objekt, a da za ovakvu odluku i prvostupanjski i drugostupanjski organ ničim nije utvrdio javni interes ili neki drugi interes da bi se tužitelj odbio sa svojim zahtjevom u prvostupanjskom postupku. U konačnom predlaže da ovaj sud tužbu uvaži, Rješenje Ministarstva prostornog uređenja, građenja, zaštite okoliša, povratka i stambenih poslova Srednjobosanskog kantona/Kanton Središnja Bosna broj: UP2-07-04-19-163/21-2 od 26.11.2021. godine ukine i predmet vrati prvostupanjskom organu na ponovno odlučivanje.

U odgovoru na tužbu tuženi je naveo da istaknuti navodi iz tužbe ne dovode u pitanje zakonitost osporenog akta u materijalno-pravnom i procesnom smislu, stoga predlaže da se tužba odbije kao neosnovana. Tuženi organ je na traženje ovog suda dostavio sve spise provedenog upravnog postupka, radi odlučivanja po predmetnoj tužbi.

Ocjenjujući zakonitost osporenog akta u granicama zahtjeva iz tužbe i razloga tužbe, u smislu odredbe člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj: 9/05), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Tužba je osnovana.

Iz sadržaja upravnog spisa dostavljenog od strane tuženog proizlazi da je prvostupanjski organ odlučujući o Zahtjevu G. A. vlasnika Restorana Lounge bar „B.“ od 05.04.2021. godine za izdavanje odobrenja za korištenje javne površine dana 20.04.2021. godine donio rješenje broj: 06/6-19.3-266-1/21 kojim je istog odbio sa zahtjevom za privremeno korištenje javne površine kao bašte uz ugostiteljski objekt na zemljištu označenom kao k.p. 1300 k.o. ... (dio površine dimenzija 14,20m x 4,60m ulica...) i Općine Gornji Vakuf-Uskoplje, a za što je potrebno i prvenstveno namijenjena kompletna površina.

Nezadovoljan ovakvim rješenjem tužitelj je putem punomoćnika protiv istog blagovremeno izjavio žalbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog povreda odredaba Zakona o upravnom postupku, te je ukazao na pogrešnu primjenu materijalnog prava zbog čega smatra da je prvostupanjsko rješenje nepravilno i nezakonito.

Odlučujući o žalbi punomoćnika tužitelja na predmetno Rješenje tuženi kao drugostupanjski organ je dana 01.06.2021. godine donio Rješenje broj: 07-19-163/21 kojim je poništio Rješenje Službe za prostorno planiranje, imovinsko pravne poslove i

katastar Općine ... broj:... od 20.04.2021. godine i predmet vratio prvostupanjskom organu na ponovni postupak , a na temelju odredbe člana 239. stavak 2. Zakona o upravnom postupku (Službene novine F BiH broj: 2/98,48/99).

Prema stanju spisa i prikupljenim dokazima u upravnom postupku koji je uslijedio nakon donošenja rješenja tuženog organa od 01.06.2021. godine prvostupanjski organ je u ponovljenom postupku pribavio nove činjenice i dokaze, a u cilju pravilnog i potpunog rješavanja ove upravne stvari poštujući pri tome upute i pravna shvaćanja iz rješenja tuženog organa od 01.06.2021. godine, te poštujući osnovna načela Zakona o upravnom postupku.

Iz spisa se dalje utvrđuje da je prvostupanjski organ prije donošenja naprijed navedenog rješenja blagovremeno tužitelju dostavio drugostupanjsko rješenje od 01.06.2021. godine, zatim održao usmenu raspravu dana 13.08.2021. godine na koju je pristupio tužitelj G.A. u pratnji punomoćnika Dragun Ivica advokata iz Bugojna i sestra tužitelja G. L., održao usmenu raspravu dana 25.08.2021. godine na koju je pristupila N. G. direktorica Javne ustanove „Centar za obrazovane, sport i kulturu „ Gornji Vakuf – Uskoplje kao zainteresirano lice u postupku, te prikupio dokumentaciju po službenoj dužnosti radi rješavanja uprave stvari i to presliku kopije katastarskog plana od 19.04.2021. godine za broj posjedovnog lista ..., k.p. ..., popisni list broj:06/5-26.1-17/21 od 19.04.2021. godine k.o. ... za k.p. ..., presliku kopije katastarskog plana – aerofotogrametrijskog snimanja iz 1985. godine, zemljišno-knjižni izvadak z.k. uložak broj: ... k.o. ...od 21.04.2021. godine , fotografije sa lokacije ugostiteljske bašče i informaciju Policijske stanice Gornji Vakuf-Uskoplje broj: 02/4-4-1-04-2-274/21 od 22.07.2021. godine.

Nakon okončanog upravnog postupka prvostupanjski organ je dana 30.08.2021. donio rješenje broj:06/6-19.3-266-13/21 od 30.08.2021. godine kojim je odbio zahtjev A.G. iz G. V. – U. vlasnika Restorana Lounge bar “B.” za privremeno korištenje javne površine na zemljištu označenom kao k.p. ... k.o...(dio površine dimenzija 14,20m x 4,60m ulica...).

Nezadovoljan ovakvim rješenjem tužitelj je putem punomoćnika protiv istog blagovremeno izjavio žalbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog povreda odredaba Zakona o upravnom postupku, te je ukazao na pogrešnu primjenu materijalnog prava zbog čega smatra da je prvostupanjsko rješenje nepravilno i nezakonito navodeći da je obrazloženje rješenja proturječno između ostalog što se iz rješenja ne može utvrditi da li je sporna parcela javna površina ili nije javna površina.

Predmetnu žalbu tuženi organ je odbio kao neosnovanu uz obrazloženje da je prvostupanjsko rješenje doneseno bez bitnih povreda postupka i da je nakon provedenog upravnog postupka zasnovano na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni materijalnog prava ističući pri tome odredbe člana 3. i 7. Zakona o privremenom korištenju javnih površina na području SBK/KSB (Službene novine SBK/KSB broj: 14/16).

Imajući u vidu navode tužitelja iz tužbe, kao i navode iz žalbe i stanje spisa dostavljenog ovome sud zaključuje se da je ovakvo rješenje tuženog organa nepravilno i nezakonito, te doneseno na štetu tužitelja i suprotno odredbi člana 242. stav 2. Zakona o upravnom postupku, na koju zakonsku odredbu pravilno tužitelj ukazuje u svojoj tužbi, budući da obrazloženje osporenog rešenja ne sadrži navode istaknute u žalbi tužitelja, koje je tuženi organ bio dužan da cijeni u skladu sa navedenom zakonskom odredbom. Naime, u obrazloženju drugostupanjskog rješenja nisu navedeni jasni i uvjerljivi razlozi kojima se

rukovodio drugostupanjski organ kada je odbio žalbu tužitelja, pa je našao da je žalba neosnovana, a rješenje prvostupanjskog organa pravilno i na zakonu temeljeno, dok su razlozi na koje je ukazao tužitelj bez uticaja na drugačije rješenje ove upravne stvari.

Odredbom člana 7. st. 1. Zakona o privremenom korištenju javnih površina na području SBK/KSB je propisano: "(1) Kiosci, samostalne ugostiteljske bašče i bašče uz ugostiteljski objekt postavljaju se u centralnom dijelu općine i u centralnom dijelu naseljenoga mjesta na osnovu plana korištenja javnih površina (u daljnjem tekstu: plan) koji izrađuje posebna stručna komisija koju imenuje općinsko vijeće na prijedlog općinskoga načelnika.

Planom korištenja javnih površina na području Općine Gornji Vakuf- Uskoplje (Službeni glasnik Općine Gornji Vakuf-Uskoplje broj: 4/17) točkom III definiran je opis prioriteta korištenja javne površine u Centralnom gradskom dijelu Gornjeg Vakufa-Uskoplja, pa je propisano da se za ugostiteljske bašte i samostalne ugostiteljske bašte između ostalog može koristiti i sva slobodna površina u ulici...

Iz zahtjeva tužitelja od 05.04.2021. godine proizlazi da se tužitelj dana 05.04.2021. godine pismeno obratio Službi za prostorno planiranje, imovinsko pravne poslove i katastar radi davanja suglasnosti za formiranje ugostiteljske terase otvorenog tipa koja bi se koristila tijekom sezone na parceli označenoj kao k.p. ... u ulici...

Uvidom u Zemljišno-knjižni izvadak, zk uložak broj: 207, K.O. ...na k.č. ... u naravi je neplodno Dom kulture površine 2200 m² u vlasništvu Državne svojine sa dijelom 1/1, te je zabilježeno da je organ upravljanja Narodni odbor Općine Gornji Vakuf.

Uvidom u popisni list broj:06/5-26.1-17/21 KO ...evidentno je da predmetna površina na kojoj se i traži suglasnost za postavljanje ugostiteljske bašte nosi oznaku k.p.... u naravi Zemljište uz zgradu kulture i umjetnosti, te da je posjednik iste Dom kulture.

Iz zapisnika o usmenoj raspravi koja je održana dana 25.08.2021. godine na koju je pristupila N. G. direktorica ..., Gornji Vakuf – Uskoplje kao zainteresirano lice u postupku ista je navela da ustanova koristi predmetnu javnu površinu osim u dijelu na kojem se nalazi ugostiteljska terasa tužitelja na kojoj površini je u suradnji sa općinom sagrađena fontana, te ističe da se sporni prostor može urediti drugačije poradi čega je i zainteresirana da se preispita da li je sporna terasa postavljena na propisan način.

Uvidom u prvostupanjsko rješenje se zaključuje da je isto kontradiktorno u dijelu da li se sporna parcela označenoj kao k.p. ... smatra javnom površinom ili ne , pa se tako na strani drugoj rješenja navodi da se u poglavlju III Plana korištenja javnih površina na području Općine Gornji Vakuf –Uskoplje navodi da se za ugostiteljske bašte i samostalne ugostiteljske bašte može koristiti sva slobodna površina u ulici ...obrazlažući da je u citiranoj odredbi naznačeno da može, ali da nije obveza da se za ugostiteljske bašte može koristiti u ulici ... sva slobodna površina, dok se na strani petoj istog rješenja navodi da sukladno podacima iz Zemljišno-knjižnog izvotka, z.k. uložak broj: 207 se radi o samostalnoj i jedinstvenoj građevinskoj i katastarskoj parceli koja se ne može smatrati javnom površinom kako je to propisanom Planom korištenja.

Naprijed navedeno se ne utvrđuje niti iz drugostupanjskog rješenja u kojem je navedeno da je točkom III Plana definiran prioritet korištenja površine u centralnom gradskom dijelu i određeno da se za ugostiteljske bašte i samostalne ugostiteljske bašte može koristiti sva slobodna površina u lici..., a da sporni dio površine označen kao k.p 1300 na kojem se

zahtjevom traži formiranje ugostiteljske terase otvorenog tipa koja graniči sa ulicom ... (prema katastarskim podacima ulica označena kao k.p. 1291 k.o...) nije obuhvaćena planom korištenja javnih površina u centralnom gradskom dijelu za traženu namjenu, o čemu je prvostupanjski organ upoznao tužitelja na usmenoj raspravi održanoj dana 13.08.2021. godine.

Odredbom iz člana 207. stavak 2. Zakona o upravnom postupku, propisano je da obrazloženje rješenja, između ostalog, sadrži razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje koje je dato u dispozitivu i pravne propise na temelju kojih je riješena upravna stvar, a odredbom člana 242. stavak 2. istog Zakona, propisano je da se u obrazloženju drugostupanjskog rješenja moraju ocijeniti svi navodi žalbe, a ako je prvostupanjski organ u obrazloženju svog rješenja pravilno ocijenio navode koji se u žalbi iznose, drugostupanjski organ se može u svom rješenju samo pozvati na razloge iznesene u prvostепенom rješenju.

Obrazloženje rješenja kako to propisuje stavak 2. članka 207. Zakona o upravnom postupku treba da sadrži kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u izreci i pravne propise na temelju kojih je riješena upravna stvar.

Iz navedene zakonske odredbe jasno proizlazi da je tuženi organ, kao drugostupanjski organ u ovom upravnom postupku bio dužan postupati u skladu sa istom zakonskom odredbom u obrazloženju rješenja ponuditi valjanje razloge o svim navodima tužitelja iz njegove žalbe, međutim, iz obrazloženja osporenog rješenja ne proizlazi da je tuženi organ postupao u skladu sa navedenom zakonskom odredbom, te je propustio da ponudi valjane razloge o žalbenim navodima jer je tužitelj u žalbi detaljno isticao i obrazlagao niz prigovora i razloga zbog kojih je prvostupanjsko rješenje neutemeljeno, što drugostupanjski organ uopće nije cijenio ili je dio tih navoda smatrao irelevantnim, što nije u skladu sa odredbama Zakona o upravnom postupku.

Postupajući na ovakav način tuženi organ je donio nepravilno i nezakonito rješenje na štetu tužitelja uz povredu i suprotno postupanje odredbi člana 242. stav 2. Zakona o upravnom postupku, radi čega je osporeno rješenje valjalo poništiti i predmet vratiti tuženom organu na ponovni postupak.

Kako tužitelj navodima iz svoje tužbe sudu pravilno ukazuje na nepravilnost i nezakonitost osporenog akta tuženog organa u pogledu povrede člana 242. stav 2. Zakona o upravnom postupku, to je sud predmetnu tužbu uvažio i u svemu odlučio kao u izreci ove presude sukladno odredbi člana 36. stav 2. u vezi sa članom 28. stav 4. Zakona o upravnim sporovima.

U ponovnom postupku tuženi organ će otkloniti sve nepravilnosti i propuste na koje je ukazano ovom presudom tako što će se ponovno preispitati sve primjedbe koje je stavio tužitelj na prvostupanjsko rješenje, a na koje je ukazano ovom presudom, te prvenstveno razjasniti da li je sporna parcela javna površina ili ne, obrazložiti na temelju čega je u toku postupka utvrđeno da je JU Centar za obrazovanje, sport i kulturu "Gornji Vakuf-Uskoplje pravni slijednik Doma kulture, te na temelju čega je utvrđeno da sporna parcela nije obuhvaćena Planom korištenja javnih površina na području općine Gornji Vakuf- Uskoplje

nakon čega će biti u mogućnosti da potpuno i pravilno utvrdi činjenično stanje i donese pravilnu i zakonitu odluku. Prilikom donošenja novog upravnog akta tuženi i prvostupanjski organu vezani pravnim shvaćanjem i primjedbama suda u pogledu postupka koje su iznesene u obrazloženju ove presude.

Protiv ove presude žalba nije dopuštena.
(čl. 40. Zakona o upravnim sporovima)

Zapisničar
Ivana Čorić-Žderić

Sutkinja
Vesna Vujica